

መጽሐፈ ኢዮኤል እና የሎዶቅያ ሰባተኛው ቀን አድቤንቲስት ቤተክርስቲያን - ቁጥር አሥራ ሦስት

Jeff Pippenger
2025-12-18

ቁጥር አሥራ ሦስት

እኛ አሁን የ1863ን ትንቢታዊ ምልክት እየመለከትን ነው። ትኩረታችንን በመጽሐፍ ቅዱሳዊው ቃዴስ ላይ አድርገን ቆይተናል፤ ይህም በጥንታዊቱ እስራኤል በ“ዕረፍት” ላይ ያደረገችው ዓመፅ ምልክት እንደሆነ፤ እርሱም በቃዴስ ላይ በተፈጸመ መደምደሚያ ወደ ሞታቸው በሚያበቃ ጊዜ ሂደት ያመጣቸው ሲሆን፤ በዚህም 1863 ውስጥ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባት ጊዜ” በተከለከለ ጊዜ የኤርምያስ “አሮጌ መንገዶች” መጥላትን ያብራራል።

ከቃዴስና 1863 ጋር የተያያዘውን ብርሃን በማሳደድ ላይ ሳለን፤ እስከ ቃዴስ የደረሱትን አሥራ ፈተናዎች ለይተን እያሳየን ነው። የመጀመሪያዎቹን ሦስት ፈተናዎች የማና ፈተና መሆናቸውን ለይተናል። እነዚያ ሦስት ደረጃዎች እንደ ተአምራት ወይም እንደ ፈተናዎች ሊወከሉ ይችላሉ፤ ከአሥራ ፈተናዎች መጀመሪያ የሆነው የሰንበት ዕረፍት ከዐሥረኛው ፈተና ጋር ይመሳሰላል። እርሱም ጳውሎስ በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ “ዕረፍት” ብሎ በግልጽ የለየው ነው። እነዚህ አሥራ ፈተናዎች አልፋ ዕረፍትና አሜጋ ዕረፍት አላቸው።

አንድ የትንቢት ተማሪ ዕብራውያን በቃዴስ የጣሉትን “ዕረፍት” እንዴት ሊገልጽ እንደሚፈልግ አይቈጠርም፤ ምክንያቱም በትንቢታዊ መልኩ እያንዳንዱ “ዕረፍት”፣ (መስመር በመስመር) “ዕረፍቱንና መታደሱን” የሚያመለክት ሲሆን፤ ይህም የኋለኛው ዝናብ ነው። ቃዴስ የኋለኛው ዝናብ መልእክትን እንዲሁም የኋለኛው ዝናብ ተሞክሮን መቃወም የሚያሳይ ዋነኛ ምልክት ነው። ምክንያቱም በቃዴስ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ላይ የሚፈጸመው ማኅተም “በአእምሮአዊነትና በመንፈሳዊነት” በእውነት ውስጥ መጽናት ነው።

“የእግዚአብሔር ሕዝብ በግንባራቸው እንደታተመ በዚያች ቅጽበት—ይህም ሊታይ የሚችል ማንኛውም ማኅተም ወይም ምልክት ሳይሆን፤ በእውነት ውስጥ በአእምሮና በመንፈስ የማይናወጡ ሆነው መረጋጋት ነው—የእግዚአብሔር ሕዝብ እንደታተመና ለማንቀጥቀጡ እንደተዘጋጀ በዚያች ቅጽበት፤ እርሱ ይመጣል። በእርግጥም፤ አስቀድሞ ጀምሯል፤ የእግዚአብሔር ፍርዶች አሁን በምድሪቱ ላይ ናቸው፤ ይመጣ ዘንድ ያለውን እንድናውቅ ማስጠንቀቂያ እንዲሆኑልን።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

“በእውነት ውስጥ” “በአእምሮ” መጽናት ማለት፤ በእግዚአብሔር ቃል ጥናት ውስጥ የ“መስመር በመስመር” ሥርዓት ብቸኛውና ብቻውን የተቀደሰ አቀራረብ መሆኑን መቀበልን ይወክላል። ይህ ጠባብ አቀራረብ በ1840 ዓ.ም. አገስት ወር ትክክለኛው አቀራረብ መሆኑ ተረጋገጠ፤ በዚያን ጊዜ “ብዙ ሰዎች ሚሊርና ባልንጀሮቹ የተቀበሉት የትንቢት ትርጓሜ መርሆች ትክክለኛ መሆናቸውን ተረዱ፤ እናም ለአድቤንት እንቅስቃሴ ድንቅ ግፊት ተሰጠው።” ይህ “ድንቅ ግፊት” በ1840 ዓ.ም. የመጀመሪያውን የመልእክት መልእክት ወደ ዓለም ሁሉ የላከውን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል መገለጥ ይወክላል።

“ድንቅ ግፊትን” የሚወክለው ሥራ ውስጥ የተሳተፉ እነዚያ ሰዎች ያንኑ ሥራ እንዲያከናውኑ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተበረቱ። መንፈስ ቅዱስ ኃይሉን የገለጠው ቅዱሱን ዘዴ በተቀበሉ መካከል ብቻ ነበር። መንፈስ ቅዱስ ኃይሉን የገለጠው ቅዱሱን ዘዴ በተቀበሉ ውስጥ ብቻ ነበር።

በአእምሮ ደረጃ በእውነት ውስጥ መጽናት ማለት የ«መስመር በመስመር» ዘዴን መቀበል ነው፤ የ«መስመር በመስመር» ዘዴውንም “መቀበል” ለሎዶቅያ ሰው ለሎዶቅያ የተላከው መልእክተኛ በመንፈስ ቅዱስ ሰውነት ልብ ደጅ ለመግባቱ እንደ ልብ ደጅ መከፈት ይወከላል። የተቀደሰውን ዘዴ መቀበል በአእምሮ ደረጃ በእውነት ውስጥ ለሚጽኑ ሰዎች አእምሮ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ያመጣል። ያን ዘዴ መቀበል መለኮት ከሰብአዊነት ጋር እንደ ተዋሐደ የሚወከል መንፈሳዊነትን ያፈራል። የመስመር በመስመር መጽሐፍ ቅዱሳዊ ዘዴ በእምነት ሲቀላቀል የሚደረገው ተግባራዊ አፈጻጸም በአእምሮ ደረጃ በእውነት ውስጥ መጽናት እንደሆነ ይወከላል፤ በዚያም ዘዴ የሚፈጠረው እውነት (መልእክት) ቃሉ ከሆነው ከኢየሱስ ሊላይ አይችልም። የቃሉን መልእክት መቀበል ማለት መንፈስ ቅዱስን ወደ አእምሮህ መቀበል ነው። ስለዚህ በአእምሮ ደረጃ በእውነት ውስጥ መጽናት የእግዚአብሔርን የማጎተም ማጽደቅ የሚቀበል መንፈሳዊ ልምምድ ያፈራል።

ቃዴስ ለጥንታዊት እስራኤል የመጨረሻው ፈተና ነበረ። በኢዮኤል መጽሐፍ ውስጥ ያሉት ሁለቱ የወይን ጠጪዎች ክፍሎች፣ ኢዮኤል ከሌላው ክፍል እየተጠጣ ካለው የተባካ ወይን በተቃራኒ እንደ “አዲስ ወይን” የሚገልጸውን የኋለኛው ዝናብ መልእክት በመቀበል ወይም በመቃወም ላይ ተመሥርተው ከእርስ በርሳቸው ይለያያሉ እና ይታወቃሉ። የኢዮኤል “አዲስ ወይን” በዕብራይስጥ ሆስትና አራት ውስጥ ያለው የጳውሎስ “ዕረፍት” ነው። ይህም ደግሞ የኢሳይያስ “የኤፍሬም ሰካራሞች” ሊ “ሰሙት” ያልፈቀዱት ነው—“እርሱም፡- ‘ይህ ድካም ለደረሰበት ዕረፍት የምታሰርፍበት ዕረፍት ነው፤ ይህም መታደስ ነው’ አላቸው፤ ነገር ግን ሊሰሙ አልወደዱም። የእግዚአብሔርም ቃል ለእነርሱ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ እዚህ ጥቂት፣ በዚያም ጥቂት ሆነባቸው፤ ይህም እንዲሄዱ፣ ወደ ኋላም እንዲወድቁ፣ እንዲሰበሩ፣ እንዲጠመዱ፣ እንዲያዙ ነበር።”

በቃዴስ የሚያበቃውን ከአሥሩ ፈተናዎች ውስጥ የኦሮን የወርቅ ጥጃ ዓመፅ ‘ሁለት’ እንደሚወክል አስረድተናል። ያ ፈተና ወደ ሁለት ፈተናዎች መከፈሉ፣ በ“የአውሬው ምስል ፈተና” የሚወከለው የኋለኛው ዝናብ የፈተና ዘመን ጋር የሚስማማ ነው፤ ይህም የእግዚአብሔርን ሕዝብ እጣ ፈንታ የሚወስን ፈተና ነው። ራእይ ምዕራፍ አሥራ ሦስት ‘ዓመፅ’ን ይለያል፤ ምክንያቱም ቁጥር ‘አሥራ ሦስት’ ዓመፅን ይወክላል።

ምዕራፍ የሚጀምረው በጳጳሳዊው የባሕር አውሬ ነው፤ ዳንኤል እርሱን በልዑል ላይ ታላላቅ ቃላት የሚናገር ኃይል እንደሆነ ስለሚለየው፣ በምድር ላይ ያለው የዓመፅ ዋና ምልክት ነው። ይህን ዓመፅ የሚከተለው የምድር አውሬው ማለትም ዩናይትድ ስቴትስ የሚያደርገው ዓመፅ ነው፤ ከዚያም መላውን ዓለም የራሳቸውን የዓመፅ ምሳሌ እንዲከተል ያስገድዳሉ። በምዕራፍ ውስጥ ለተገለጸው ለሦስተኛው ዓመፅ ያለው አብነት፣ እንደ ባሕር አውሬ ተወክሎ በቀረበውና የቫቲካን ምልክት በሆነው በእነዚያ ሦስቱ ዓመፆች ውስጥ በመጀመሪያው ዓመፅ ውስጥ ይገኛል። በቁጥር አሥራ አንድ ዩናይትድ ስቴትስ እንደ ዘንዶ ይናገራል፤ እንዲሁም ለአውሬው ምስል ያቆማል—የቫቲካን ምስል። ከቁጥር አሥራ ሁለት ጀምሮ ዩናይትድ ስቴትስ ዓለሙን እንዲሁ እንዲያደርግ ያስገድዳል። የኦሮን ዓመፅ ሁለት ዓይነት ነው፤ ይህም የዩናይትድ ስቴትስን ዓመፅ እና ከዚያም የቫቲካን ዓለም-አቀፍ ምስል በሚጫንበት ጊዜ የመላውን ዓለም ዓመፅ ይወክላል።

የኦሮን ዓመፅ ሁለቱንም ዘመናት ይለያል፤ እነርሱም ሙሴ በሌለበት ጊዜ እንደ ጣዖት አምልኮ የተወከሉ ሲሆን፣ ከዚያም ሙሴ ባለበት ጊዜ የሆነ ጣዖት አምልኮ ይከተላል። ሙሴ ሕጉን ሲቀበል ነበር፤ ስለዚህም በዓመፁ ውስጥ እንደ መለያየት ነጥብ የእግዚአብሔርን ሕግ ይወክላል። በኦሮን የወርቅ ጥጃ-አውሬ ምስል የተወከለው ፈተና የ1863 ፈተና ነው።

ይህ የእሑድ ሕግ ፈተና ነው፤ በሕይወትና በሞት መካከል ያለውን መለያ መስመር ይወክላል። ይህም በተስፋይቱ ምድር ወይም በምድር በዳ ሞት መካከል ያለው መለያ መስመር፣ በአውሬው ምልክት ወይም በእግዚአብሔር ማጎተም መካከል ያለው መለያ መስመር፣ በሎዶቅያዊው ሸብና ፍጻሜ ወይም በፊላዴልፍያዊው ኤልያቄም ፍጻሜ መካከል ያለው መለያ መስመር ነው። በመና የተወከሉት

የመጀመሪያዎቹ ሦስት ፈተናዎች ሰንበትን ወይም የእሱድን ክርክር ያመለክታሉ፤ እንዲሁም አሠረኛው ፈተና ደግሞ እንዲሁ ነው። በአሮን የወርቅ ጥጃ ዓመፅ የተወከለው መለያ መስመርም፣ አምስተኛውንና ስድስተኛውን ፈተናዎች በአንድነት እየወከለ ያለው፣ የእሱድ ሕግ ነው።

፬ኛው ፈተና በመሳህ ያለው ውኃ ነው፤ መሳህ ማለት “ፈተና” ማለት ሲሆን፣ “መሪባህ” ደግሞ “የይሱፍ ዓርማ” ማለት ነው፤ ይህም በዘፀአት 17፡1-7 ውስጥ ይገኛል፤ በዚያም “እግዚአብሔርን መፈተን” ተብሎ በቀጥታ ተለይቶ ተጠቅሷል።

እስራኤል ልጆችም ማህበራቸው ሁሉ ከሲን ምድረ በዳ ተነሥተው እንደ ጉዞአቸው ሥርዓት በእግዚአብሔርም ትእዛዝ መሠረት ተጓዙ፤ በረፊዲምም ሰፈሩ፤ ሕዝቡም የሚጠጣ ውኃ አልነበረም። ስለዚህም ሕዝቡ ከሙሴ ጋር ተጣሉ፡- እንጠጣ ዘንድ ውኃ ስጠን አሉት። ሙሴም፡- ለምን ከእኔ ጋር ትጠላለችሁ? ለምንስ እግዚአብሔርን ትፈትናላችሁ? አላቸው። በዚያም ሕዝቡ ውኃ ጠማ፤ ሕዝቡም በሙሴ ላይ አጉረመረመሩ፡- እኛንና ልጆቻችንን እንስሶቻችንንም በጥም ትገድል ዘንድ ከግብፅ ያወጣኸን ለምንድር ነው? አሉ።

ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ጮኸ እንዲህም አለ፡- ለዚህ ሕዝብ ምን አድርግ? ሊወግሩኝ ቀርበዋል።

እግዚአብሔርም ለሙሴ እንዲህ አለው፤ በሕዝቡ ፊት ቀድመህ ሂድ፤ ከእስራኤልም ሽማግሌዎች ከአንተ ጋር ውሰድ፤ ወንዙንም የመታህበትን በትር በእጅህ ይዘህ ሂድ። እነሆ፣ እኔ በዚያ በከፊብ ዐለት ላይ በፊትህ እቆማለሁ፤ ዐለቱንም ትመታዋለህ፤ ከእርስዎም ውኃ ይወጣል፤ ሕዝቡም ይጠጣል። ሙሴም በእስራኤል ሽማግሌዎች ፊት እንዲሁ አደረገ።

እርሱም ስፍራውን ማሳና መሪባ ብሎ ሰየመው፣ ምክንያቱም የእስራኤል ልጆች ተጣሉ፤ እግዚአብሔርንም፡- “እግዚአብሔር በመካከላችን አለን፣ ወይስ የለም?” ብለው ፈተኑት። ዘፀአት 17፡1-7።

በ“መሳ” የተወከለው ፈተና፣ እና በ“መሪባ” የተወከለው ምልክት፣ ሙሴ ያንኑ ዓለት ለሁለተኛ ጊዜ በሚመታበት ጊዜ ከትንቢታዊ አሜጋው ጋር የሚገናኝ ትንቢታዊ አልፋ ናቸው። ይህም ከአሥሩ ማስቈጣቶች አራተኛው በቃዴስ እንደሚወከል ማለት ነው፤ ምክንያቱም ሁለተኛው ቃዴስ ሙሴ በዓመፅ ዓለቱን የሚመታበት ስፍራ ነው። ይህም ቃዴስ፣ እንደ ምልክት፣ ምልክት የሚያመነጭ የውኃ ፈተናን እንደሚያካትት ያሳያል።

ምልክትን የሚያመነጭው የውኃ ፈተና የኋለኛው ዝናብ መልእክት ፈተና ነው። 1863 ምልክቱ ሊነሣ የነበረበት ቦታ ነበር፤ ነገር ግን ወዮ፤ 1863 የመጀመሪያው ቃዴስ ብቻ ነበር፤ ሁለተኛውም ቃዴስ በቅርቡ የሚመጣው የእሱድ ሕግ ጊዜ ነው። ማሳህና መሪባ በእሱድ ሕግ ጊዜ እንደ ምልክት ከፍ ከማለታቸው በፊት ለመቶ አርባ አራቱ ሺህ የሚደርሰውን የመጨረሻ ፈተና ይወክላሉ። የክርስቶስን ሞት ያዘጋጀው የሮማ ሥልጣን ወይም የአይሁድ ሥልጣን አልነበረም። ያ ሥልጣን ከመስቀሉ በፊት ከዘመናት አስቀድሞ በሰማይ ምክር ውስጥ ተፈቅዶ ነበር። ሙሴ በትሩን፣ በራሱ በእግዚአብሔር የተቀበውን በትር ተጠቅሞ ዓለቱን መታው— ነገር ግን አንድ ጊዜ ብቻ። ያ ዓለት እንደ መንፈሳዊ መግለጫ ከ1840 እስከ 1844 ባሉት መልእክቶች ይወከላል፤ እነዚህም የጻድቃንን መንገድ የሚወክሉ የቀድሞ መሠረታዊ እውነቶች ናቸው። በማሳህ የተወከለው ፈተና ውስጥ የሚያድነው ውኃ፣ ከአሮንዎቹ መንገዶች ዓለት የሚወጣው ውኃ ነው። ያ ውኃ ሁለት ወገኖችን ይፈትናልና ያመነጫል፤ አንዱን ለአውሬው ምልክት፣ ሌላውንም ለእግዚአብሔር ማህተም፤ ይህም በመሪባ እንደተወከለው እንደ ምልክት ከፍ ባሉት ላይ ባለው የእግዚአብሔር ማህተም ተመልክቶ ይታያል።

ቤተ መቅደሱ ከአርጤክስርክስ ሦስተኛው አዋጅ በፊት ተጠናቀቀ፤ ይህም ክርስቶስ ከ1798 እስከ 1844 ባሉት 46 ዓመታት ያነሣው የሚለራዊት ቤተ መቅደስ፣ በሦስተኛው አዋጅ መምጣት የተመሰለው ሦስተኛው መልአክ ከመምጣቱ በፊት እንደተጠናቀቀ ያረጋግጣል። መቶ አርባ አራት ሺህዎቹ ከእሁድ ሕግ በፊት በቅርቡ ይታተማሉ፤ ከዚያም በጥንት ዘመን እንደነበረው፣ የጴንጤቆስጤ በኩራት ፍሬዎች የሰንደቅ ማቅረብ እንደሆኑ ከፍ ይደረጋሉ። ማሳ እና መሪባህ በመጀመሪያውና በሦስተኛው መልአክ ታሪክ ውስጥ በእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት የተመሰለውን የውኃ ፈተና ያመለክታሉ።

የመለኮትን ከሰብአዊነት ጋር የማዋሃድ ሥራ እንዲሁም ሁለት መቅደሶችን እንደማዋሃድ ተወክሏል። እንዲሁም ወንድና ሴት፣ ወይም ሴት መቅደስና ወንድ መቅደስ ተጣምረው አንድ ሥጋ የሚሆኑበት ጋብቻ ሆኖ ተወክሏል። ክርስቶስ የሚለራይትን መቅደስ ያቆመው ወደ ሰማያዊው መቅደሱ እንዲመራቸው ነበር፤ በዚያም “ዕረፍት” ያገኙ ነበር፤ ይህም በ1844 ታሪክ ውስጥ በሰባተኛው ቀን ሰንበት ተወክሏል።

ይህ ስለ ማሳና መሪባ ያለው አስተዋጽኦ፣ እንደ አራተኛው ፈተና፣ እርሱ ደግሞ ሶስት ፈተናዎችን የሚወክል ከሆነ የመክፈቻ ፈተና መካከል ሲተገበር፣ ከዚያም በኋላ በአምስተኛውና በስድስተኛው ፈተናዎች የእሁድ ሕግ ሲከተለው፤ ከዚያ ጊዜ እርስዎ ማየት ይችላሉ፣ ነገር ግን ለማየት ፈቃደኞች ከሆናችሁ ብቻ፣ ሦስት-እጥፍ የመና ፈተና የመጀመሪያው ፈተና መሆኑን፣ ከዚያም የአሮን ወርቃማ ጥጃ ሁለት-እጥፍ የሆነውን ሦስተኛውን ፈተና የሚቀድም አንድ ፈተና እንደሚከተል ማየት ትችላላችሁ። ማሳና መሪባ በአንድነት ይወከላሉ፣ ምክንያቱም ትንቢታዊ “እጥፍ መሆን” የሚገኘው በሁለተኛው መልአክ መልእክት ውስጥ ብቻ ነው። የመናው የመጀመሪያዎቹ ሦስት ፈተናዎች የመጀመሪያው መልአክ መልእክት ናቸው። የማሳና የመሪባ ፈተና የሁለተኛው መልአክ መልእክት ሲሆን፣ የአሮን ዓመፅ ደግሞ የሦስተኛው መልአክ መልእክት ነው።

፮ኛው ፈተና የአሮን የወርቅ ጥጃ ፈተና ነው፤ ይህም ዓመፀኞቹ ገላጭ ዓመፀቸው ከእግዚአብሔር የተሰወረ መስሏቸው ሳለ የጣዖት አምልኮ መገለጥ ጋር ይጀምራል።

ሕዝቡም ሙሴ ከተራራው እንዲወርድ እንደዘገየ ባዩ ጊዜ፣ ሕዝቡ ወደ አሮን ተሰብስበው መጡና፡- “ተነሣ፣ በፊታችን የሚሄዱ አማልክት አድርገዋልን፤ ይህን ሰው ሙሴን ከግብፅ ምድር ያወጣንን፣ ምን እንደ ደረሰበት አናውቅምና” አሉት። አሮንም አላቸው፡- “በሚስቶቻችሁ፣ በወንዶች ልጆቻችሁ፣ በሴቶች ልጆቻችሁም ጀሮ ያሉትን የወርቅ ጉትቻዎች አውልቁና ወደ እኔ አምጡአቸው።” ሕዝቡም ሁሉ በጀሮአቸው ያሉትን የወርቅ ጉትቻዎች አውልቀው ወደ አሮን አመጡ። ከእጃቸውም ተቀብሎ በመቅረጫ መሣሪያ ሠራው፤ ቀልጦ የተሠራ የጥጃ ምስልም አደረገው። እነርሱም፡- “እስራኤል ሆይ፣ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ እነዚህ ናቸው” አሉ። አሮንም ይህን ባዩ ጊዜ በፊቱ መሠዊያ ሠራ፤ አሮንም አዋጅ አስነግሮ፡- “ነገ ለእግዚአብሔር በዓል ነው” አለ።

እነርሱም በነጋታው ማለዳ ተነሥተው የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረቡ፣ የኅብረትም መሥዋዕት አመጡ፤ ሕዝቡም ለመብላትና ለመጠጣት ተቀመጡ፣ ለመጫወትም ተነሣ። ዘጸአት 32፡1-6።

፯ኛው ፈተና ሙሴ ዐሥርቱን ትእዛዛት ተቀብሎ ሲመለስ የወርቃማው ጥጃ ዓመፅ ሁለተኛው ክፍል ነው። ሙሴ “የእግዚአብሔር ወገን የሆነ ማን ነው?” ብሎ ጠየቀ፤ አብዛኛው ሕዝብ ግን ዝም ብሎ ቀረ ወይም ከጣዖት አምላኪዎች ጋር ተሰለፈ፤ በዚህም ያንኑ ዓመፅ በአስታራቂው ፊት በግልጽ አሳየ።

አምስተኛውና ስድስተኛው ፈተናዎች የእሁድ ሕግን በግልጽ ሁኔታ ይወክላሉ እና ከእርሱም ጋር ይጣጣማሉ። ኤልያስ በቀርጫሎስ ተራራ ላይ ሙሴ እንዳቀረበው ተመሳሳይ ጥያቄ ያቀርባል። “በዚህ ቀን የምታገለግሉትን ምረጡ” የሚለው ወደ እሁድ ሕግ ፈተና ይጠቁማል። የአውሬው ምስል ፈተና ምልክታዊነት ወደ እሁድ ሕግ ይጠቁማል። በአሮን ታሪክ ውስጥ ያለው የሌዋውያን መለያየት እና በኢዮርብዓም ሁለት ወርቃማ ጥጃዎች ታሪክ ውስጥ ያለው የአሥራ ሁለቱ ነገዶች መከፈል፣ በእሁድ ሕግ

ጊዜ የጥበበኞችና የሰነድ መለያዎችን ያመለክታሉ። እህት ዋይት እንደመሰከረችው ሎዶቅያውያን ሰነድ ደናግል ናቸው፤ ስለዚህ በእሱድ ሕግ ጊዜ ያለው የደናግል መለያዎች የሎዶቅያውያንና የፍልድልፍያውያን መለያዎች ነው። አምስተኛውና ስድስተኛው ፈተናዎች፣ አንድ ባለ ሁለት ገጽታ ፈተና ሲሆኑ፣ ከእሱድ ሕግ ጋር ይጣጣማሉ፤ ይህም ማለት ከ1863 እና ከቃዴስ ጋር ይጣጣማሉ ማለት ነው።

የዘፀአት ምዕራፍ ወላሳ ሁለትና ወላሳ ሦስት በአንድና በዚያው ቀን፣ ከጥቂት ሰዓታት ልዩነት ብቻ ጋር ይፈጸማሉ፤ ያም ቀን 1863ንና ቃዴስን ያመለክታል። በምዕራፍ ወላሳ ሦስት ሙሴ የእግዚአብሔርን ክብር እንዲያይ ይለምናል። ስለዚህ በአምስተኛውና በስድስተኛው ፈተና ሙሴ ወደ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሲለወጥ እናያለን። ይህ ያው ሙሴ ደግሞ በቃዴስ ላይ ዐለቱን ለሁለተኛ ጊዜ ሲመታ ይታያል፤ በዚህም በራሳቸው ላይ ሊወድቁበት ያልፈቀዱት ዐለት የሚያደቃቸውን ወገን ይወክላል። ያ ዐለት መልእክት ነው፤ ስለዚህም በቃዴስ ሁለት የሙሴ ምልክቶች አሉ፤ አንዱ የእግዚአብሔርን ክብር የሚገልጥ፣ ሌላውም ዐለቱን የሚክድ ነው።

“በጽዮን ቅጥሮች ላይ እንደ እግዚአብሔር ጠባቂዎች የሚቆሙ ሰዎች ከሕዝቡ በፊት አደጋዎችን ማየት የሚችሉ ይሁኑ፤—በእውነትና በስህተት፣ በጽድቅና በዓመፅ መካከል መለየት የሚችሉ ሰዎች ይሁኑ።”

“ማስጠንቀቂያው መጥቶአል፤ ከ1842፣ 1843 እና 1844 ጀምሮ መልእክቱ ከመጣ ወዲህ እየገነባንበት ያለውን የእምነት መሠረት የሚያናውጥ ማንኛውም ነገር እንዲገባ መፍቀድ የለብንም። እኔ በዚህ መልእክት ውስጥ ነበርሁ፤ ከዚያም ጀምሮ እግዚአብሔር የሰጠን ብርሃን በታማኝነት እየጠበቅሁ በዓለም ፊት ቆሜአለሁ። ቀን በቀን ጌታን በቅን ጸሎት እየፈለግን ብርሃንን ስንሻ እግሮቻችን በተቀመጡበት መድረክ ላይ ከዚያ ለመውረድ አናስብም። እግዚአብሔር የሰጠኝን ብርሃን እተወዋለሁ ብለው ታስባላችሁ? እርሱ እንደ ዘላለማዊው ዓለት ይሆናል። ከተሰጠኝም ጀምሮ ሁልጊዜ እየመራኝ ነው።” Review and Herald, April 14, 1903.

ከ’ሙሴ በቃዴስ’ ምሳሌዎች አንዱ ዓለቱን በበትር መምታቱ ነው፤ ይህም የሥልጣን ምልክት ነው። በመጀመሪያው ጊዜ የእግዚአብሔር ሥልጣን ነበር፣ በሁለተኛው ጊዜ ግን የሰው ሥልጣን ነበር። በሁለተኛው ቃዴስ በሙሴ የተወከለው ክፍል፣ የኤፍሬም ሰነድ ሆነው ተወክለዋል፤ እነርሱም የ1840 እስከ 1844 የቀድሞ መንገዶች መልእክት የሆነውን የኋለኛው ዝናብ መልእክት ለመውጋት የሥነ መለኮታዊ ሥልጣናቸውን (በትር) ይጠቀማሉ።

“ከ1840-1844 ዓ.ም. ጀምሮ የተሰጡት መልእክቶች አሁን በብርቱ ኃይል እንዲቀርቡ ይገባል፤ ምክንያቱም መንገዳቸውን የሳቱ ብዙ ሰዎች አሉ። መልእክቶቹም ወደ ሁሉም ቤተ ክርስቲያናት መድረስ አለባቸው።”

ክርስቶስ እንዲህ አለ:- “ዓይኖቻችሁ የሚያዩ ስለሆኑ ብፁዓን ናቸው፤ ጀሮዎቻችሁም የሚሰሙ ስለሆኑ ብፁዓን ናቸው። እውነት እላችኋለሁ፣ ብዙ ነቢያትና ጳጳሮች ሰዎች እናንተ የምታዩትን ነገር ለማየት ተመኙ ነበር፣ አላዩትምም፤ እናንተም የምትሰሙትን ነገር ለመስማት ተመኙ ነበር፣ አልሰሙትምም” [ማቴዎስ 13:16, 17]። በ1843 እና በ1844 የታዩትን ነገሮች ያዩ ዓይኖች ብፁዓን ናቸው።

“መልእክቱ ተሰጥቶአል። የዘመኑ ምልክቶች እየተፈጸሙ ስለሆነ፣ መልእክቱን እንደገና በመድገም ላይ ምንም መዘግየት ሊኖር አይገባም፤ የመዝጊያው ሥራ መፈጸም አለበት። በአጭር ጊዜ ውስጥ ታላቅ ሥራ ይከናወናል። በቅርቡ በእግዚአብሔር ትእዛዝ የሚሰጥ መልእክት ወደ ታላቅ ጩኸት ያድጋል። ከዚያም ዳንኤል ምስክርነቱን ለመስጠት በዕጣው ይቆማል።” Manuscript Releases, ቅጽ 21, 437.

የመና የመጀመሪያው ፈተና ሦስት ፈተናዎች ነው። ከአሥሩ ፈተናዎች የመጨረሻው ፈተና የሦስተኛው መልእክት ፈተና ነው። ሁለቱም፣ የመጀመሪያውም የመጨረሻውም፣ ፈተናውን እንደ ምልክት “ዕረፍት”

ይወክላሉ። የመጀመሪያው ፈተና ሦስት ፈተናዎች ሲሆን፣ ከአንደኛው መልአክ በኋላ የሚመጣውን ሁለተኛውን መልአክ ይወክላል፤ ነገር ግን አራተኛው ፈተና፣ ማተምና እንደ ዓለማዊ ክፍ ማድረግ የሚገለጽበት፣ በማሳና በመሪው ይወክላል። በአምስተኛውና በስድስተኛው ፈተናዎች የተወከለው ሦስተኛው መልአክ፣ ከማሳና ከመሪው ሁለተኛው ፈተና እና ከመና የመጀመሪያው ፈተና በኋላ የመጣው ሦስተኛው ፈተና ነው።

በዘኁልቀ 11፣1-3 የተገለጸው በታብዔራ የሆነው ማስቆጣት ሰባተኛው ፈተና ነው። “የሚቃጠል ስፍራ’ ማለት በሆነው ‘ታብዔራ’ የተወከለውን የእምነት እሳታዊ ፈተና የሚያስተዋውቁት ቁጥሮች፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ በምድረ በዳ ያደረጉትን ጉዞ በሚገልጹ ቁጥሮች ይቀድማሉ። በምዕራፍ አሥር የተገለጠው ትዕግሥት ማጣት፣ በግ ወደሚሄድበት ሁሉ የሚከተሉት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር ተቃርኖ ተቀምጧል። እነዚህ የቅዱሳን ትዕግሥት ያላቸው ናቸው፤ ነገር ግን የጥንት እስራኤል በምዕራፍ አሥር ውስጥ ትዕግሥት ማጣትን እያሳየ ነበር፣ ይህም በምዕራፍ አሥራ አንድ ወደ እሳታዊ መከራቸው ይመራል።

እነርሱም ከእግዚአብሔር ተራራ የሦስት ቀን መንገድ ተጓዙ፤ የእግዚአብሔርም የቃል ኪዳን ታቦት ለእነርሱ የማረፊያ ስፍራ ሊፈልግላቸው በዚያ የሦስት ቀን መንገድ በፊታቸው ይሄድ ነበር። ከሰፈሩም በወጡ ጊዜ የእግዚአብሔር ደመና በቀን በላያቸው ነበረ። ታቦቱም በተነሣ ጊዜ ሙሴ፣ አቤቱ፣ ተነሣ፤ ጠላቶቻችሁም ይበተኑ፣ የሚጠሉህም ከፊትህ ይሸሹ ይል ነበር። በማረፊያም ጊዜ፣ አቤቱ፣ ወደ እስራኤል ሺህ እልፎች ተመለስ ይል ነበር። ዘኁልቀ 10፣33-36።

ቀጣዩ ቁጥር የታቤራን ዓመፅ ያቀርባል።

ሕዝቡም አገረመረሙ ጊዜ ይህ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሆነ፤ እግዚአብሔርም ሰማው፤ ቀጣውም ነደደ፤ የእግዚአብሔርም እሳት በመካከላቸው ነደደ፣ በሰፈሩም ዳርቻ የነበሩትን በላቻቸው። ሕዝቡም ወደ ሙሴ ጮኹ፤ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፣ እሳቱም ጠፋ። የዚያንም ስፍራ ስም ታብዔራ ብሎ ጠራው፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር እሳት በመካከላቸው ነደደ ነበር። ዘኁልቀ 11፣1-3።

የእሳቱ መገለጥ ተከትሎ የመጣው ቁጣ የሥጋ ምግብ ናፍቆት ሲሆን፣ ይህም ስምንተኛው ፈተና ነው። ይህ በዘኁልቀ 11፣4-34 ውስጥ ይገኛል። በታብዔራ የተነሣው ማገራምረም የተበላሸ ከፍ ያለ ተፈጥሮን፣ የትዕግሥት ማነስን ያመለክታል፤ ለግብፅ የሥጋ ማሰሮዎች የተነሣውም የምቕት ዐመፅ ዝቅተኛውን ተፈጥሮ ይወክላል። እሳቱም በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት የተገለጠውን የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ በእሳት የማንጸት ሥራ ይወክላል፤ ምክንያቱም በትንቢታዊ ሁኔታ ታብዔራ ማለት የመቃጠል ስፍራ ማለት ነው። ይህም በእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል ውስጥ ያለው የመቃጠል ስፍራ በሚልክያስ ሦስት ውስጥ ይገኛል፤ በዚያም እሳቱ ሊጠረገ የተወሰኑ ትዕግሥት የሌላቸው ክፍልን፣ እንዲሁም እንደ ከፍ የተደረገ መሥዋዕት የሚነጹ ታጋሽ ክፍልን ያመነጫል።

በታቤራ ከፍተኛና ዝቅተኛ ባሕርይ የሚያመለክተው ባለሁለት ፈተና ውስጥ በሙሴ የተወከሉት፣ በእውነት ላይ በአእምሮአዊ ሁኔታም ሆነ በመንፈሳዊ ሁኔታ ጸንተው የቆሙት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ናቸው። አእምሮው ከፍተኛውን ባሕርይ ይለያል፤ በመንፈሳዊ ሁኔታም መለኮትና ሰብአዊነት መዋሐዳቸውን ይወክላል። መለኮት ከሰብአዊነት ጋር ሊዋሐድ የሚችለው ዝቅተኛው ባሕርይ ተሰቅሎ ሞቶ ሲሆን ብቻ ነው። በእውነት ላይ በአእምሮአዊና በመንፈሳዊ ሁኔታ ጸንቶ መቆም፣ የታተመ መሆንን ልምምድ ይወክላል። የታቤራ እሳቶች ክርስቶስ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ቤተ መቅደስ በማንሣት ሥራ ውስጥ የስንዴና የእንክርዳድ የመጨረሻ መለዎትን ይወክላሉ።

ዘጠነኛው ፈተና በዘኁልቀ 12 የተገለጸው የሚርያምና የአሮን አመፅ ነው። ይህ መቃወም ከቆሬ፣ ከዳታንና ከአቤሮን መቃወም ወይም በ1888 በሚኒያፖሊስ ከተነሳው መቃወም የተለየ አልነበረም። ጉዳዩ የእግዚአብሔርን መልእክት መቃወም ብቻ አልነበረም፣ ነገር ግን እግዚአብሔር የመረጠውን አመራር

መቃወም ነበር።

አመራሮች መልእክቱን ብቻ ሳይሆን መልእክተኛውንም በመቃወማቸው ላይ የሚወርደው ፍርድ ከአሥረኛው ፈተና በፊት ይቀድማል። አመራሩ ከእሁድ ሕግ በቀደም ብሎ፣ ይህም አሥረኛው ፈተና ሲሆን፣ እንደ ክህደተኞች ይገለጣል። የእሁድ ሕግ ከመስቀሉ ጋር ይጣጣማል፤ ወደ መስቀሉም፣ እርሱም የእሁድ ሕግ ነው። በሚመራው መንገድ ላይ አመራሩ ባርአባስን፣ ሐሰተኛ ክርስቶስን፣ መረጠ፤ ምክንያቱም “bar” ማለት ‘የ...ልጅ’ ሲሆን “abba” ማለት ‘አባት’ ነው። ወደ መስቀሉ (የእሁድ ሕግ) ወይም ወደ ቃዴስ ሲቀርብ፣ አመራሩ ሙሉ በሙሉ የተገለጠ ክህደትን በማሳየት ሐሰተኛ ክርስቶስን ይመርጣል፤ እንዲሁም ለሲቪል ባለሥልጣናት በቀጥታ ንጉሣቸው ቄሣር እንጂ ሌላ እንደሌላቸው ይገልጣል።

ሰባተኛው፣ ስምንተኛውና ዘጠነኛው ፈተና የማኅተም ሂደቱን የሚለዩ ናቸው፣ ምሳሌው ግን የሞሮኮ ደናግል ነው። ከእነዚያ ፈተናዎች አሥረኛው የቃዴስ የመጀመሪያው ዐመፅ ነበር፣ እርሱም 1863ን የሚወክል ነበር። ከ1846 ጀምሮ ዕብራውያን ሕጉን እንዲቀበሉ ወደ ሲና ተመጡ። ሁለቱ የአሥርቱ ትእዛዛት ጽላቶች እግዚአብሔር ከጥንታዊው ቀጥተኛ እስራኤል ጋር ያደረገው የኪዳን ግንኙነት ምልክት ናቸው፣ የሐበቄቅም ሁለቱ ጽላቶች ደግሞ የዘመናዊው መንፈሳዊ እስራኤል የኪዳን ግንኙነት ምልክት ናቸው። ሁለተኛው ጽላት በ1850 ቀረበ፣ እናም ጥንታዊ እስራኤል ሕጉን እንደሚጠብቅ ቃል እንደገባ ሁሉ፣ በ1856 የመጨረሻ ፈተና መጣ፣ ይህም ሰላዮች የተስፋይቱን ምድር በመጎብኘታቸው የተመሰለ ነበር። ከ1856 እስከ 1863 ባሉት ሰባት ዓመታት ውስጥ የተደረሰበት የብዙኃኑ አስተያየት፣ የሎዶቅያ ምድር በዳ ለመሞት የፈለጉበት ቦታ እንደሆነ ነበር።

ከ1844 እስከ 1863 ድረስ ያለው ዘመን፣ በቀይ ባሕር ላይ በተደረገው ጥምቀት የሚጀምር እና በዮርዳኖስ ወንዝ ላይ በተደረገ ሌላ ጥምቀት የሚጠናቀቅ ዘመን እንደ ምሳሌ ተቀርጾ ተቀምጧል፤ ይህም ክርስቶስ ሊሆን የነበረበት በዚያው ትክክለኛ ስፍራ ነው። ከዚያም በኋላ በዮሐንስ ሲጠመቅ። በቀይ ባሕር ያለው ጥምቀት ከጥንታዊቷ እስራኤል ጋር የቃል ኪዳን ግንኙነት መኖሩን ገለጠ። ያ ግንኙነት በጋብቻ ተጀመረ፣ እርሱም በተመሳሳይ ጊዜ ዐሥር ደረጃ ያለውን የፈተና ሂደት አስነሳ። ከዚያም ወደ ሲና ተመጡ እና ሕጉን እንደሚጠብቁ ተስፋ ሰጡ፣ ነገር ግን አልጠቀቁትም፤ ከዚያም በቃዴስ የመጀመሪያው አመፅ ላይ አሥረኛውንና የመጨረሻውን ፈተና ወድቀው አልፈዋል። ከአርባው ዓመታት በኋላ፣ እና በቃዴስ ከሆነው ሁለተኛውና ከዚያ የበለጠው አመፅ በኋላ፣ በዮርዳኖስ ወንዝ ውስጥ በመጠመቅ ወደ ተስፋይቱ ምድር ገቡ።

ሁሉም የጥምቀት የመለያ ምልክቶች ከኪዳኑ ጋር ተጣምረው ናቸው። የአሜጋና የሁለተኛው ቃዴስ ታሪክ ከመጀመሪያው አልፎ ቃዴስ ታሪክ ጋር ይጣጣማል። የሙሴ የአሜጋ ዓመፅ በአልፋው የቃዴስ ዓመፅ ውስጥ ያለው የአንድ ሙሉ ሕዝብ ዓመፅ ከነበረው እጅግ የሚበልጥ ነበር። አሜጋ ሁልጊዜ የሚበልጥ ነው። እነዚህ ሁለቱ ዓመፆች በአንድነት የሚወክሉት፣ በኢሳይያስ የተጠቀሱትን የተማሩና ያልተማሩ ሰዎች ሲሆን፣ እነርሱም ወደ ኋለኛው ዝናብ መልእክት ዕረፍት ለመግባት እምቢ ይላሉ።

ሦስት ጥምቀቶች (ቀይ ባሕር፣ ዮርዳኖስ ወንዝ እና ዮርዳኖስ ወንዝ)፤ የመጀመሪያው የሙሴ ሲሆን የመጨረሻውም የክርስቶስ ነው፤ ስለዚህ ሙሴ አልፎ ሲሆን ክርስቶስ አሜጋ ነው። በዕብራይስጥ ፊደላት ውስጥ በመጀመሪያውና በሃያ ሁለተኛው ፊደላት መካከል ያለው፣ አሥራ ሦስተኛው ፊደል፣ ከመጀመሪያው ፊደል ጋር ተያይዞ ከዚያም ከመጨረሻው እና ከሃያ ሁለተኛው ፊደል ጋር ሲቀጥል የዕብራይስጥ “እውነት” የሚለውን ቃል ይፈጥራል። መካከለኛው ጥምቀት ዮርዳኖስ ወንዝና ቃዴስ ነበር። በቀይ ባሕር የሆነውን የመጀመሪያውን ጥምቀት በዮርዳኖስ ያለው ጥምቀት ተከተለው። ነገር ግን በዮርዳኖስ ያለው የመጀመሪያው ጥምቀት እስከ ሁለተኛው ወደ ቃዴስ መምጣትና እስከ ትክክለኛው የዮርዳኖስ ጥምቀት ድረስ ለአርባ ዓመታት ተላልፎ ቆየ። ሦስተኛው ጥምቀት፣ ለአይሁድ የጉብኝት ዘመንን የሚወክል፣ ክርስቶስ ሥራውን በመጀመር መቼ ዳንኤል ዘጠኝ ቁጥር ሃያ ሰባትን በመፈጸም ለአንድ ሳምንት ኪዳኑን ለማጽናት

በጀመረ ጊዜ ደርሶ ነበር፤ ይህም ለጥንታዊቷ እስራኤል የፍርድ ሰዓት ነበር።

በቀይ ባሕር የተደረገው የመጀመሪያው ጥምቀት የመጀመሪያው መልአክ መልእክት ነው፤ ወደ ቃዴስ የተደረጉት ሁለት ጉብኝቶችም “መደበቅ” ይወክላሉ። ምክንያቱም የመጀመሪያው ወደ ቃዴስ መምጣትና ወንዙ ዮርዳኖስ የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ ዓመፅ የሚወከልበት ሲሆን፣ በሁለተኛው ቃዴስ ግን የመሪነቱ ዓመፅ ይገለጣል። ቃዴስና ሁለቱ ጉብኝቶች ሁለት ወገኖች የሚገለጡበትን የሁለተኛው መልአክ መልእክት መደበቅ ይወክላሉ። እነዚህም ሁለቱ ወገኖች በሕዝብ እንዲሁም በመሪነት ይወከላሉ። የክርስቶስ ጥምቀት የሦስተኛው መልአክ መልእክት ነው፤ በዚያም ስንዴና እንክርዳድ እንደሚለዩ ሁሉ፣ የጥንቱ እስራኤል ፍርድ ሰዓት ላይ ክርስቶስ ካገባት ከክርስቲያን ሙሽራ የጥንቱ እስራኤል እንደተለዩች እንዲሁ ይለያሉ።

ከ1844 እስከ 1863 ያለው ዘመን ከቀይ ባሕር እስከ ቃዴስ የመጀመሪያው ዓመፅ ድረስ ነው። 1844 የቀይ ባሕር መሻገር ነው፤ 1846 ደግሞ መና ነው። ይህም በ1846 በጋብቻ ሲተባበሩ ኋይቶች ያለፉት የሰንበት ፈተና ምልክት ነው። በ1849 ጌታ ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ዘረጋ። የአባኩም ሰንጠረዦች የመጀመሪያው በታሪክ በደረሰ ጊዜ፣ በመጀመሪያው የመልአኩ መልእክት ዘመን ሕዝቡን ሰብስቦ ነበር፤ ሁለተኛው ሰንጠረዦም ለዚያው ዓላማ ተዘጋጅቶ ነበር።

የአሜጋ 1850 ሰንጠረዥ ለመሰብሰብና ለመፈተን ነበር፤ ምክንያቱም የአልፋ 1843 ሰንጠረዥ ያደረገውም ይህን ነበር። የመጀመሪያው መልአክ ሰንጠረዥ ነበረው፣ ሦስተኛው መልአክም እንዲሁ ሰንጠረዥ ነበረው፤ ምክንያቱም መጀመሪያው አልፋ ሲሆን ሦስተኛው ደግሞ አሜጋ ነው። “ሁለቱ ሰንጠረዦች” የመጀመሪያውና የሦስተኛው መልአክ ምልክቶች ናቸው—የሁለተኛው ግን አይደሉም። የ“ሰንጠረዦች” ትንቢታዊ ዘመን በስህተት ካለበት ሰንጠረዥ ይጀምራል፤ ስህተት በሌለበትም ሰንጠረዥ ይጠናቀቃል። በሁለቱ ሰንጠረዦች መካከል ያለው ታሪክ የሁለተኛው መልአክ ታሪክ ነው፤ በዚያም ውስጥ ሰንጠረዥ እስከ 1850 ድረስ ወደ ጎን ተደርጎ ይቆያል።

ከ1843 ዓመት ሚያዝያ 19 ቀን 1844 ሲያበቃ በኋላ፣ የ1843 ሰንጠረዥ 1843 ዓመትን በስህተት ስለ ተነበየ ወደ ጎን ተደረገ። ከሚያዝያ 19 ቀን 1844 እስከ 1850 ድረስ የዕንባቆም ሰንጠረዥ የለም። በሁለተኛው መልአክ ታሪክ ውስጥ ሰንጠረዥ አልነበረም፣ እናም—ባቢሎን ወደቀች። አልፋው ሰንጠረዥ ነው፣ አሜጋውም ሰንጠረዥ ነው፣ መካከሉ ግን የባቢሎን ውድቀት ነው፤ ይህም ሰንጠረዥ ካልነበረበት ዘመን ጋር የተያያዘ የዓመፅ ምልክት ነው። የዕንባቆም ሰንጠረዦች ታሪካዊ ዘመን የእውነትን ፊርማ ይሸከማል።

1850 በሲና እና በሕጉ መሰጠት ተመስሎ ቀርቦ ነበር። ያ ክስተት በዴንጌቆስጌ ታስቦ ይከበር ነበር፣ በዚያም ሁለት የማወዛወዝ እንጀራዎች ከፍ ተደርገው ይቀርቡ ነበር። የማወዛወዝ እንጀራዎቹን ከፍ የማድረግ ሂደት በ1842 ዓ.ም. ግንቦት ወር ሰንጠረዥ በማተምና በማስፋፋት፣ እንዲሁም ሁለተኛው ሰንጠረዥ በተዘጋጀበት የ1849 ታሪክ እና በ1850 ዝግጁ ሆኖ በቀረበበት ጊዜ ይወከላል። ይህ ዘመን በክርስቶስ መስመር ውስጥ ከትንሣኤው እስከ ዴንጌቆስጌ ድረስ ባሉት አምሳ ቀናት ይወከላል፤ ይህም ጊዜ በአርባ ቀናት ከዚያም በኋላ በአሥር ቀናት ተከፍሎ ይታያል።

በ1849 ክርስቶስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ዘርግቶ ነበር፤ በ1850ም የሐበቄቅ ሁለተኛው ሰሌዳ ተዘጋጅቶ ነበር፣ ወደ ቃዴስም የሚመራው የፈተና ሂደት ወደፊት ተገፋ። በ1856 በእንቅስቃሴው የወቅቱ መጽሔት ውስጥ በሚለር መሠረታዊ የትንቢት መገለጥ ላይ አዲስ ብርሃን በታተመ ጊዜ፣ ከጥንታዊቷ እስራኤል አሥሩ ፈተናዎች የመጨረሻው ደረሰ። ከ1856 እስከ 1863 ድረስ፣ ለሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ የትንቢታዊ ቀናት፣ ሰላዮቹ ምድሪቱን ለመረመር ገቡ። በ1863ም ወደ ግብፅ እንዲመልሳቸው አዲስ መሪ መረጡ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እነዚህን እውነቶች እንቀጥላለን።

“በቦርዶቹ፣ ሽርሞንት፣ ታኅሣሥ 10 ቀን 1871 በተሰጠኝ ራዕይ፣ የባለቤቱ አቋም እጅግ አስቸጋሪ እንደነበረ ታየኝ። የእንክብካቤና የሥራ ጫና በእርሱ ላይ ነበረ። በአገልግሎት ያሉ ወንድሞቹ እነዚህን ሽክሞች ለመሸከም አልተጠሩም ነበር፣ ሥራዎቻችንም አላደነቁም ነበር። በእርሱ ላይ የነበረው የማያቋርጥ ጫና በአእምሮና በአካል አድክሞታል። ከአንዳንድ ጎኖች የእርሱ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ያለው ግንኙነት ለእስራኤል የሙሴ ግንኙነት የሚመስል መሆኑ ታየኝ። በመከራ ሁኔታዎች ውስጥ በሙሴ ላይ የሚያገረመርሙ ነበሩ፣ በእርሱም ላይ የሚያገረመርሙ ነበሩ።” Testimonies, volume 3, 85.